

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-63-83>

УДК 657.37:330.3

ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ СУТТЄВОСТІ У ЗВІТНОСТІ ПРО СТАЛИЙ РОЗВИТОК ЗГІДНО З МІЖНАРОДНИМИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМИ СТАНДАРТАМИ

APPROACHES TO THE ASSESSMENT OF MATERIALITY IN SUSTAINABLE DEVELOPMENT REPORTING ACCORDING TO INTERNATIONAL AND EUROPEAN STANDARDS

Солодовнік Олеся Олександрівна

доктор економічних наук, професор,
Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0636-533X>

Майданник Олександр

аспірант,
Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-9907-7142>

Solodovnik Olesia, Maidannyk Oleksandr

O.M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv

В сучасних умовах зростання екологічних і соціальних викликів підвищуються вимоги стейкхолдерів до розкриття підприємствами інформації щодо питань сталого розвитку. Стаття присвячена дослідженню підходів до оцінки суттєвості, представлених у міжнародних та європейських стандартах звітності про сталий розвиток, та визначенню їх особливостей. Розглянуто послідовність та зміст етапів, критерії та методи оцінки суттєвості відповідно до міжнародних стандартів GRI 3 і МСФЗ S1 та європейських стандартів ESRS. Виокремлено три підходи до оцінки суттєвості, які ґрунтуються на різних концепціях: суттєвості впливу, фінансовій суттєвості та подвійній суттєвості. Визначено особливості цих підходів, які підприємству доцільно враховувати при обранні стандарту для формування та розкриття у звітності доречної інформації щодо питань сталого розвитку відповідно до інформаційних потреб стейкхолдерів.

Ключові слова: аналіз, вплив, звіт, критерій, можливість, МСФЗ S1, оцінка, ризик, сталий розвиток, стандарт, суттєвість, ESG, ESRS, GRI.

Climate change, pollution of the natural environment, loss of biodiversity, deterioration of the living conditions of the local population, growth of social inequality and other consequences of ill-considered economic practices lead to increased demands of stakeholders for the accountability of enterprises in matters of sustainable development. Today, enterprises have the opportunity to use various guidelines for the preparation of such reports, a special place among which is the standards implemented in recent years by international initiatives and authorized bodies of integration associations of countries. However, each such standard has its own approach to materiality assessment, the results of which determine the list of topics and issues of sustainable development that should be disclosed in the report. The article is devoted to the study of approaches to materiality assessment, presented in international and European reporting standards on sustainable development, and to the definition of their features. Today, the most widely used standards for reporting on sustainable development in the world are the GRI Standards, but in the near future the standards of IFRS S1 "General requirements for the disclosure of financial information related to sustainable development" and the European Sustainability Reporting Standards (ESRS) will have wide global coverage, according to which companies will report for the first time in 2025. The article examines the sequence and content of stages, criteria and methods of materiality assessment in accordance with international standards

GRI 3 and IFRS S1 and European ESRS standards. Three approaches to the assessment of materiality were distinguished, which are based on different concepts: materiality of influence, financial materiality and double materiality. The features of these approaches are defined, which it is advisable for the enterprise to consider when choosing a standard for the formation and disclosure of relevant information on sustainable development issues in accordance with the information needs of stakeholders. Prospects for further research are the development of accounting principles for the formation of reporting on the sustainable development of the enterprise.

Keywords: analysis, criterion, ESG, ESRS, GRI, IFRS S1, impact, materiality, opportunities, rating, report, risk, standard, sustainability.

Постановка проблеми. Зміни клімату, забруднення природного середовища, втрата біорізноманіття, погіршення умов життя місцевого населення, зростання соціальної нерівності та інші наслідки невиваженої господарської практики зумовлюють посилення вимог стейкхолдерів до підзвітності підприємств у питаннях сталого розвитку. На сьогодні підприємства мають можливість використовувати різноманітні настанови щодо складання такої звітності, особливе місце серед яких посідають стандарти, що протягом останніх років впроваджуються міжнародними ініціативами та уповноваженими органами інтеграційних об'єднань країн. Проте, кожний такий стандарт має свій підхід до оцінки суттєвості, за результатами якої визначається перелік тем і питань сталого розвитку, що мають бути розкриті у звіті. Тому, для підприємства, що приймає рішення щодо складання звітності про сталий розвиток, орієнтованої на більш повне задоволення інформаційних потреб його стейкхолдерів, важливим є вибір найбільш прийняттого стандарту з урахуванням особливостей підходу до оцінки суттєвості, покладеного у його основу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Теоретико-методологічним та практичним аспектам складання звітності про сталий розвиток присвячені праці вітчизняних і зарубіжних учених: Ф. Баллучі, Т. Барановська, О. Баришнікова, О. Будько, А. Дикий, Х. Елкінс, Дж. Ентвістле, Т. Єфіменко, О. Комірна, Л. Кононенко, М. Кучерява, Л. Ловінська, О. Романенко, Н. Сисоліна, О. Сокіл, Р. Тореллі, К. Фуротті, О. Чумаченко, Р. Шмідт [1–8] та ін. Проте, через новизну проблематики звітування підприємствами щодо сталого розвитку згідно із міжнародними та європейськими стандартами питання оцінки суттєвості залишаються недостатньо висвітленими.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає у дослідженні підходів до оцінки суттєвості, представлених у міжнародних та європейських стандартах

звітності про сталий розвиток, та визначенні їх особливостей.

Виклад основного матеріалу дослідження. Основним джерелом інформації про діяльність підприємства, її наслідки та перспективи розвитку є, на сьогодні, його нефінансова звітність, у тому числі звітність про сталий розвиток.

Історія свідчить, що перші нефінансові звіти почали публікуватися великими міжнародними компаніями ще наприкінці 70-х років минулого століття. Зміна вимог їх користувачів, а також діяльність урядових та міжнародних інституцій зумовили розвиток нефінансової звітності за такими основними трендами [9]: запровадження та розвиток обов'язкового нефінансового звітування підприємств; розширення кола підприємств, що складають нефінансову звітність; фокусування нефінансових звітів на концепті сталого розвитку; стандартизація нефінансової звітності.

На сьогодні найбільш поширеними у світі стандартами складання звітності про сталий розвиток є Стандарти GRI, але у найближчій перспективі широке глобальне охоплення матимуть стандарти МСФЗ S1 «Загальні вимоги до розкриття фінансової інформації, пов'язаної зі сталим розвитком» та Європейські стандарти звітності про сталий розвиток (ESRS), згідно з якими компанії вперше звітуватимуть у 2025 році. Розглянемо більш детально підходи до оцінки суттєвості у звітності про сталий розвиток, що складається за цими стандартами.

Глобальна ініціатива звітності (The Global Reporting Initiative, GRI) була заснована в Бостоні (США) у 1997 році з метою створення механізму підзвітності компаній щодо дотримання принципів відповідальної екологічної поведінки, який згодом був розширений за рахунок включення соціальних, економічних та управлінських питань. У 2000 році GRI було опубліковано Керівництво GRI (G1), що стало підґрунтям формування глобальної екосистеми звітності про сталий розвиток.

Відповідаючи на зростаючі потреби користувачів звітів, GRI оновлювала свої рекомендації

дації у Керівництвах 2002 р. (G2), 2006 р. (G3) та 2013 р. (G4), а з 2016 р. перейшла від надання рекомендацій до встановлення стандартів звітності про сталий розвиток – Стандартів GRI [10]. Згідно із дослідженням KPMG за 2022 рік [11] 78% з 250 найбільших компаній (G250) і 68% з 5800 провідних компаній (N100) при звітуванні щодо питань сталого розвитку використовують стандарти GRI. На сьогодні Стандарти GRI дозволяють підприємству розкривати інформацію про його найбільш значний вплив на економіку, навколишнє середовище та людей, включаючи вплив на права людини, а також відомості про те, як воно (підприємство) управляє цим впливом.

Стандарти GRI структуровані як система взаємопов'язаних стандартів, що організовані в три серії: універсальні стандарти GRI, галузеві стандарти GRI і тематичні стандарти GRI [12]. Питання оцінювання суттєвості інформації, яка розкривається у звіті про сталий розвиток згідно із Стандартами GRI, наведено в універсальному стандарті GRI 3: Суттєві теми 2021 (GRI 3: Material Topics 2021). Цей стандарт набрав чинності для звітів, що публікуються з 1 січня 2023 р.

Відповідно до GRI 3 підприємство, що звітує відповідно до стандартів GRI, повинно визначити свої суттєві теми, тобто теми, які представляють найбільш суттєвий вплив підприємства на економіку, навколишнє середовище та людей, включаючи вплив на їхні права людини, та розкрити у звіті інформацію щодо них [12]. Процес визначення суттєвих тем включає чотири кроки:

Крок 1: Розуміння контексту організації. На цьому кроці підприємство проводить загальний огляд своєї діяльності та ділових відносин, контексту сталого розвитку, в якому вони відбуваються, і своїх зацікавлених сторін. У процесі такого огляду виявляється ключова інформація, необхідна для ідентифікації фактичного та потенційного впливу підприємства, оскільки оцінка, що виконується за GRI, зосереджена на суттєвості впливів.

Крок 2: Ідентифікація фактичних і потенційних впливів. Здійснюючи цей крок, підприємство визначає свої фактичні і потенційні впливи на економіку, навколишнє середовище та людей, у тому числі впливи на права людини, у межах своєї діяльності та ділових відносин. До таких впливів належать негативні та позитивні, короткострокові та довгострокові, навмисні та ненавмисні, зворотні та незворотні впливи. Для їх ідентифікації

використовується інформація із внутрішніх і зовнішніх джерел, розглядаються впливи, описані у відповідних галузевих стандартах GRI, та залучаються стейкхолдери й експерти. Слід зазначити, що ідентифікація негативних впливів компанії є першим етапом процесу належної обачності (due diligence).

Крок 3: Оцінка значущості впливів. На цьому кроці виявлені впливи оцінюються на підставі їх кількісного та якісного аналізу, що проводиться із залученням стейкхолдерів та експертів. Негативні і позитивні впливи підприємства оцінюються окремо за такими критеріями [12]:

- значущість реального негативного впливу визначається тяжкістю, а потенційного негативного впливу – тяжкістю та ймовірністю, критеріями тяжкості є розмір, масштаб та невивірний характер;

- значущість реального позитивного впливу визначається розміром і масштабом, а потенційного позитивного впливу – розміром, масштабом та ймовірністю впливу.

Крок 4: Встановлення пріоритетності найбільш значущих впливів для звітування. Для реалізації цього кроку підприємство групує свої впливи на кілька тем і ранжує їх, виходячи з отриманих на попередньому кроці оцінок, встановлює граничну точку (поріг), відносно якої визначає впливи, на яких сфокусує свою звітність та зусилля у реалізації заходів для усунення їх наслідків. Підприємство само вирішує, де встановити поріг, але повинне перевірити свій вибір суттєвих тем на відповідність темам відповідних галузевих стандартів GRI, а також провести його тестування з потенційними користувачами інформації та експертами. Отриманий у такий спосіб список основних тем організації розглядається та затверджується керівним органом підприємства.

Перші три кроки розглянутого вище процесу стосуються поточної ідентифікації та оцінки впливів. Підприємство здійснює ці кроки регулярно, визначаючи та оцінюючи свій вплив у рамках своєї поточної діяльності та під час взаємодії із стейкхолдерами та експертами, що дозволяє їй проактивно визначати та керувати своїми впливами. Встановлення найбільш значущих впливів (четвертий крок) здійснюється для цілей складання звітності про сталий розвиток.

Отже, можемо виокремити наступні особливості підходу до оцінки суттєвості у стандартах GRI: оцінка зосереджена на суттєвості впливів; для ідентифікації впливів застосо-

вуються розгалужена класифікація та описи впливів, представлені у чинних галузевих стандартах GRI; використовуються кількісні і якісні методи аналізу; проста процедура визначення граничної точки (порога) для визначення пріоритетності найбільш значущих впливів для звітування; коротко- / довгостроковий часовий горизонт; активне залучення стейкхолдерів та експертів до ідентифікації та оцінювання суттєвості впливів; відводиться вага роль процесу належної обачності; ідентифікація та оцінка впливів проводяться на постійній та регулярній основі.

Інший підхід до розуміння суттєвості інформації та порядку її оцінювання наведено у МСФЗ S1 [13], який був випущений Радою з міжнародних стандартів сталого розвитку (International Sustainability Standards Board, ISSB) у червні 2023 року та набув чинності для річних звітних періодів, що починаються з 1 січня 2024 року. Цей стандарт можуть застосовувати компанії незалежно від того, чи їх фінансова звітність підготовлена відповідно до МСФЗ або інших загальноприйнятих принципів чи практики бухгалтерського обліку (GAAP).

МСФЗ S1 встановлює вимоги щодо розкриття суб'єктом господарювання інформації про свої ризики та можливості, пов'язані зі сталим розвитком, яка є корисною для користувачів фінансових звітів загального призначення при прийнятті рішень щодо надання йому ресурсів. Однією із фундаментальних характеристик корисної інформації стандартом визначено доречність, специфічним аспектом якої є суттєвість. Інформація визнається суттєвою, якщо можна обґрунтовано очікувати, що пропуск, викривлення або приховування цієї інформації вплине на рішення, які основні користувачі фінансових звітів загального призначення приймають на основі цих звітів.

Згідно з вимогами МСФЗ S1 для ідентифікації суттєвої інформації про ризик або можливість підприємство має використовувати, як відправну точку, вимоги МСФЗ «Стандарт розкриття інформації про сталий розвиток» (IFRS Sustainability Disclosure Standard). За відсутності такого стандарту застосовується судження, для винесення якого підприємство має звертатися до показників, пов'язаних із темами розкриття інформації в стандартах SASB, а також може використовувати стандарти GRI, ESRS та ін., розглянувши їх застосовність. При цьому слід враховувати, що згідно із п. 6 МСФЗ S1 ризики та

можливості, пов'язані зі сталим розвитком, які не можуть вплинути на перспективи суб'єкта господарювання, не входять до сфери його застосування.

Оцінюючи суттєвість інформації підприємство має враховувати кількісні і якісні чинники. Для розкриття інформації про можливі майбутні події з невизначеними результатами підприємство враховує потенційний вплив подій на суму, терміни та невизначеність майбутніх грошових потоків в короткостроковій, середньостроковій та довгостроковій перспективі, а також діапазон можливих результатів і ймовірність можливих результатів у цьому діапазоні. Для врахування обставини та припущення, що змінилися, компанія має переоцінювати свої судження щодо суттєвості на кожну звітну дату.

Таким чином, підхід до оцінки суттєвості у МСФЗ S1 має такі особливості: зосередженість на корисності інформації для користувачів фінансових звітів загального призначення при прийнятті рішень щодо надання фінансових ресурсів; ідентифікація ризиків та можливостей, пов'язаних зі сталим розвитком, які можуть вплинути на перспективи підприємства; для формування судження передбачене використання галузевих стандартів інших систем звітності про сталий розвиток; коротко- / середньо- / довгостроковий часовий горизонт; використання методів кількісного та якісного аналізу; оцінка суттєвості проводиться на звітну дату.

Стандарти ESRS запроваджено згідно із Делегованим регламентом Єврокомісії 2023/2772 від 31 липня 2023 р. відповідно до Директиви 2022/2464 «Щодо корпоративної звітності про сталий розвиток», прийнятої Європарламентом та Радою ЄС від 14 рудня 2022 р. Відповідно до цієї Директиви запроваджено поетапне обов'язкове розкриття інформації про сталий розвиток компаніями ЄС, а також окремими дочірніми компаніями та філіями, материнська компанія яких підпадає під дію законодавства третьої країни. Зокрема, у 2025 році мають звітувати найбільші організації суспільного інтересу та організації суспільного інтересу, які є материнськими компаніями найбільших груп, у 2026 році – інші великі юридичні особи та інші юридичні особи, які є материнськими компаніями великих груп, у 2027 році – малі та середні підприємства, а з 2029 року – окремі дочірні компанії та філії, материнська компанія яких підпадає під дію законодавства третьої країни.

Стандартами ESRS передбачено застосування принципу подвійної суттєвості, яка має два виміри: суттєвість впливу та фінансова суттєвість. Питання сталого розвитку відповідає критерію подвійної суттєвості, якщо воно є суттєвим з точки зору впливу та/або фінансової точки зору. Суттєвість впливу стосується суттєвої інформації про вплив на людей або навколишнє середовище, пов'язаний із власною діяльністю підприємства та його ланцюгом створення вартості; фінансова суттєвість стосується суттєвої інформації про ризики та можливості, які впливають (або вплинуть) на фінансовий стан компанії, фінансові результати, грошові потоки, доступ до фінансування або вартість капіталу [14].

ESRS вимагає від підприємств розкривати процес оцінки суттєвості та його результати, проте питання визначення послідовності його етапів та обрання відповідної методології залишає на розсуд компанії, що звітує. Згідно з рекомендаціями Європейської консультативної групи з фінансової звітності (The European Financial Reporting Advisory Group, EFRAG), викладеними у Керівництві із впровадження EFRAG IG1 «Оцінка суттєвості» [15], процес оцінки суттєвості, узгодженої з ESRS, може здійснюватися у чотири кроки:

Крок А: Розуміння контексту. На цьому кроці підприємство здійснює огляд своєї діяльності та ділових відносин, контексту, в якому вони відбуваються, і ключових стейкхолдерів.

Крок В: Ідентифікація фактичних і потенційних впливів, ризиків та можливостей (impacts, risks and opportunities, IRO), пов'язаних з питаннями сталого розвитку. Реалізація цього кроку передбачає виявлення фактичних та потенційних IRO, пов'язаних з екологічними, соціальними та управлінськими питаннями в межах власної діяльності підприємства та в ланцюгу створення його вартості на рівнях upstream і downstream. Для цього підприємство має використовувати перелік питань сталого розвитку, визначений у п. AR16 ESRS 1, вимоги до розкриття інформації та відповідні вимоги до застосування в тематичних стандартах. Оскільки галузеві стандарти ESRS ще не запроваджено, тому для визначення питань сталості галузі можуть бути використані найкращі практики, рамки та/або інші стандарти звітності, такі як галузеві вказівки за МСФЗ та галузеві стандарти GRI. По кожному ідентифікованому суттєвому IRO підприємство має розкрити, чи стосується воно власної діяльності та/або ланцюжка створення вартості upstream чи downstream, а також відпо-

відний часовий горизонт для потенційних IRO (короткостроковий / середньостроковий / довгостроковий).

Крок С: Оцінка та визначення суттєвих IRO, пов'язаних з питаннями сталого розвитку. На цьому кроці компанія здійснює оцінку суттєвості впливу, оцінку фінансової суттєвості та консолідацію їх результатів. Згідно з ESRS 1 п. 31 критерії для визначення суттєвості інформації базуються на доречності, тобто на значущості інформації або її корисності для прийняття рішень.

У п. 45 ESRS 1 визначено, що для фактичних негативних впливів суттєвість базується на тяжкості впливу, а для потенційних негативних впливів – на тяжкості та ймовірності впливу. Тяжкість залежить від таких факторів: розмір, масштаб та невіправний характер впливу. Для фактичних позитивних впливів критеріями є розмір та масштаб, а для потенційних позитивних впливів компанія також повинна оцінити ймовірність їх виникнення та відобразити її на відповідному часовому горизонті. ESRS 1 вимагає, щоб підприємства застосовували об'єктивні критерії, використовуючи відповідні кількісні та/або якісні порогові значення для оцінки суттєвості фактичного та потенційного впливу.

Ризики та можливості сталого розвитку оцінюються на основі ймовірності їх виникнення та потенційної величини їх фінансових наслідків у коротко-, середньо- та довгостроковій перспективі. При цьому підприємство застосовує набір об'єктивних порогових значень для ймовірності та величини, а також розглядає природу наслідків виявлених ризиків і можливостей.

Крок D: Звітування. На останньому кроці підприємство звітує про процес оцінки та його результати на основі: ESRS 2 IRO-1, ESRS 2 SBM-3 та ESRS 2 IRO-2, а також розкриває інформацію, яку було визначено як суттєву, включаючи порогові значення та критерії. Згідно з роз'ясненнями EFRAG (FAQ 7 у [15]) компанія має визначати свої суттєві IRO та суттєву інформацію, яку слід включити до звіту про сталий розвиток, на кожному звітну дату. Проте, якщо на основі відповідних доказів вона дійшла висновку, що результат оцінки суттєвості попереднього звітного періоду все ще актуальний на звітну дату, підготовка звіту про сталий розвиток може використовувати висновки, зроблені раніше.

ESRS 2 вимагає прозорості консультацій підприємства з зацікавленими сторонами, тому компанія повинна розкрити питання

залучення стейкхолдерів до процесу оцінки суттєвості. Крім того, зацікавлені сторони та експерти можуть залучатися для надання інформації або відгуків щодо висновків оцінки суттєвості (п. AR 8 ESRS 1). Також ESRS 1 роз'яснює, що процес оцінки суттєвості ґрунтується на процесі належної обачності відповідно до міжнародних інструментів належної обачності (Керівні принципи ОЕСР для багатонаціональних підприємств і Керівні принципи ООН щодо бізнесу та прав людини).

Отже, підходу до оцінки суттєвості у стандартах ESRS притаманні такі особливості, як: оцінка зосереджена на подвійній суттєвості – суттєвість впливу та фінансова суттєвість; здійснюється ідентифікація фактичних і потенційних ІРО; вимір впливу є подібним до універсального стандарту GRI 3, критерії фінансової суттєвості узгоджені з МСФЗ; використовуються кількісні і якісні методи аналізу, кількісні та/або якісні порогові значення; коротко- / середньо- / довгостроковий часовий горизонт; активне залучення стейкхолдерів та експертів; вагома роль процесу належної обачності; оцінка суттєвості проводиться на звітну дату, але за певних обставин можуть використовуватися висновки, зроблені раніше.

Підсумовуючи розгляд особливостей оцінки суттєвості згідно з міжнародними стандартами GRI і МСФЗ S1 та європейськими стандартами ESRS можемо констатувати існування трьох концепцій оцінки суттєвості питань, пов'язаних із сталим розвитком: 1) суттєвість впливу; 2) фінансова суттєвість; 3) подвійна суттєвість.

Висновки. Сучасні умови господарювання характеризуються зростанням вимог стейкхолдерів до розкриття підприємствами інформації щодо питань сталого розвитку. Вивчення міжнародних та європейських стандартів звітності про сталий розвиток (GRI 3, МСФЗ S1 та ESRS) дозволило виокремити та розкрити зміст трьох підходів до оцінки суттєвості, які ґрунтуються на різних концепціях: суттєвості впливу, фінансовій суттєвості і подвійній суттєвості. В ході дослідження визначено особливості цих підходів, які підприємству доцільно враховувати при обранні стандарту для формування та розкриття у звітності доречної інформації щодо питань сталого розвитку відповідно до інформаційних потреб стейкхолдерів.

Перспективами подальших досліджень є розвиток облікових засад формування звітності про сталий розвиток підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Torelli R., Balluchi F., Furlotti K. The materiality assessment and stakeholder engagement: A content analysis of sustainability reports. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*. 2020. Vol. 27 (2). P. 470–484. DOI: <https://doi.org/10.1002/csr.1813>
2. Барановська Т. В., Дикий А. П., Баришнікова О. М. Ідентифікація об'єктів соціальної складової звітності сталого розвитку. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2017. № 1. С. 3–14. URL: <http://pbo.ztu.edu.ua/article/view/101986>
3. Будько О. В. Принципи підготовки звітності зі сталого розвитку. *Збірник наукових праць ЧДТУ*. 2020. Вип. 57. С. 27–34. URL: <https://er.chdtu.edu.ua/bitstream/ChSTU/1644/1/5.pdf>
4. Elkins H., Entwistle G., Schmidt R.N. Expectations for sustainability reporting from users, preparers, and the accounting profession. *International Journal of Disclosure and Governance*. 2024. Vol. 21. P. 143–164. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41310-023-00206-3>
5. Iefymenko T., Lovinska L., & Kucheriava M. (2024). Sustainable Development Reporting in Emergency Situations. *Science and Innovation*. 2024. Vol. 20 (2). P. 3–23. DOI: <https://doi.org/10.15407/scine20.02.003>
6. Романенко О. А., Комірня О. В. Аналіз інтегрованої звітності у забезпеченні сталого розвитку суспільства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. Вип. 17. С. 880–887. URL: <http://global-national.in.ua/archive/17-2017/177.pdf>
7. Кононенко Л. В., Сисоліна Н. П., Чумаченко О. С. Звітність підприємств в умовах сталого розвитку: сучасний стан, проблеми, перспективи, інформаційне забезпечення. *Центральноукраїнський науковий вісник. Економічні науки*. 2021. Вип. 6(39). С. 179–186. URL: <https://dspace.kntu.kr.ua/server/api/core/bitstreams/4e103697-8670-4b8b-b673-11001b072869/content> (дата звернення: 25.05.2024)
8. Сокіл О. Г. Методологічна основа обліково-аналітичного забезпечення формування звітності сільськогосподарських підприємств про сталий розвиток. *Науковий вісник національної академії статистики, обліку та аудиту*. 2018. № 1–2. С. 47–56. URL: <http://elar.tsatu.edu.ua/bitstream/123456789/4229/1/1.pdf>
9. Солодовнік О. О., Гавриличенко Є. В. Нефінансова звітність підприємства: зміст, стандарти і світові тренди розвитку. *Ефективна економіка*. 2024. № 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.5.14>

10. Global Reporting Initiative: Our mission and history. URL: <https://www.globalreporting.org/about-gri/mission-history>
11. Bigshifts, small steps. Survey of Sustainability Reporting 2022. URL: <https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/xx/pdf/2022/10/ssr-executive-summary-small-steps-big-shifts.pdf> (дата звернення: 25.05.2024)
12. Global Reporting Initiative : GRI 3: Material Topics 2021. URL: <https://www.globalreporting.org/how-to-use-the-gri-standards/gri-standards-english-language>
13. *International Financial Reporting Standards* : IFRS S1 General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information. URL: <https://www.ifrs.org/issued-standards/ifrs-sustainability-standards-navigator/ifrs-s1-general-requirements>
14. Commission Delegated Regulation (EU) 2023/2772 of 31.7.2023 supplementing Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council as regards sustainability reporting standards. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32023R2772>
15. European Financial Reporting Advisory Group: EFRAG IG1. URL: https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=/sites/webpublishing/SiteAssets/IG+1+Materiality+Assessment_final.pdf

REFERENCES:

1. Torelli R, Balluchi F, Furlotti K. (2020) The materiality assessment and stakeholder engagement: A content analysis of sustainability reports. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, vol. 27(2), pp. 470–484 DOI: <https://doi.org/10.1002/csr.1813>
2. Baranovska T. V, Dykyi A. P, Baryshnikova O. M (2017) Identyfikatsiia ob'ektiv sotsialnoi skladovoi zvitnosti staloho rozvytku [Identification of objects of the social component of sustainable development reporting]. *Problemy teorii ta metodologii bukhgalterskoho obliku, kontroliu i analizu – Problems of the theory and methodology of accounting, control and analysis*, vol. 1, pp. 3–14. Available at: <http://pbo.ztu.edu.ua/article/view/101986>
3. Budko O. V. (2020) Pryntsypy pidhotovky zvitnosti zi staloho rozvytku [Principles of preparation of reporting on sustainable development]. *A collection of scientific works of ChDTU – A collection of scientific works of ChDTU*, vol. 57, pp. 27–34. Available at: <https://er.chdtu.edu.ua/bitstream/ChSTU/1644/1/5.pdf>
4. Elkins H, Entwistle G, Schmidt R. N. (2024) Expectations for sustainability reporting from users, preparers, and the accounting profession. *International Journal of Disclosure and Governance*, vol. 21, pp. 143–164. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41310-023-00206-3>
5. Iefymenko T., Lovinska L., & Kucheriava M. (2024). Sustainable Development Reporting in Emergency Situations. *Science and Innovation*, vol. 20 (2), pp. 3–23. DOI: <https://doi.org/10.15407/scine20.02.003>
6. Romanenko O. A, Komirna O. V. (2017) Analiz intehrovanoi zvitnosti u zabezpechenni staloho rozvytku suspilstva [Analysis of integrated reporting in ensuring sustainable development of society]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky – Global and national economic problems*, vol. 17, pp. 880–887. Available at: <http://global-national.in.ua/archive/17-2017/177.pdf>
7. Kononenko L. V., Sysolina N. P., Chumachenko O. S. (2021) Zvitnist pidpriemstv v umovakh staloho rozvytku: suchasnyi stan, problemy, perspektyvy, informatsiine zabezpechennia [Enterprise reporting in conditions of sustainable development: current state, problems, prospects, information support]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky. Central Ukrainian scientific bulletin – Economic sciences*, vol. 6(39), pp. 179–186. Available at: <https://dSPACE.kntu.kr.ua/server/api/core/bitstreams/4e103697-8670-4b8b-b673-11001b072869/content>
8. Sokil O. H. (2018) Metodolohichna osnova oblikovo-analitychnoho zabezpechennia formuvannia zvitnosti silskohospodarskykh pidpriemstv pro stalyy rozvytok [The methodological basis of accounting and analytical support for the formation of reports of agricultural enterprises on sustainable development]. *Scientific Bulletin of the National Academy of Statistics, Accounting and Auditing – Scientific Bulletin of the National Academy of Statistics, Accounting and Auditing*, vol. 1–2, pp. 47–56. Available at: <http://elar.tsatu.edu.ua/bitstream/123456789/4229/1/1.pdf> (accessed May 25, 2024)
9. Solodovnik O.O., Havrylychenko Ye.V. (2024) Nefinansova zvitnist pidpriemstva: zmist, standarty i svitovi trendy rozvytku [Non-financial reporting of the enterprise: content, standards and global development trends]. *Efficient economy*, vol. 5. Available at: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.5.14>
10. Global Reporting Initiative : Our mission and history. Available at: <https://www.globalreporting.org/about-gri/mission-history/>
11. Bigshifts, small steps. Survey of Sustainability Reporting 2022. Available at: <https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/xx/pdf/2022/10/ssr-executive-summary-small-steps-big-shifts.pdf>
12. Global Reporting Initiative : GRI 3: Material Topics 2021. Available at: <https://www.globalreporting.org/how-to-use-the-gri-standards/gri-standards-english-language/>

13. *International Financial Reporting Standards* : IFRS S1 General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information. Available at: <https://www.ifrs.org/issued-standards/ifrs-sustainability-standards-navigator/ifrs-s1-general-requirements/>

14. Commission Delegated Regulation (EU) 2023/2772 of 31.7.2023 supplementing Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council as regards sustainability reporting standards. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX:32023R2772>

15. European Financial Reporting Advisory Group : EFRAG IG1. Available at: https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=/sites/webpublishing/SiteAssets/IG+1+Materiality+Assessment_final.pdf